

Drept fiscal

Corectarea declarației fiscale și a documentelor de plată

1. Corectarea declarației fiscale

Potrivit art. 105 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală⁶, cu modificările și completările ulterioare, declarația de impunere poate fi corectată de către contribuabil/plătitor, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale.

În conformitate cu art. 110 din același cod, dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel. Acest termen începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel.

În cazul în care creanțele fiscale rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, termenul de prescripție este de 10 ani. Acest termen curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Totodată, potrivit art. 105 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, declarația informativă poate fi corectată de către contribuabil/plătitor indiferent de perioada la care se referă.

Corectarea declarațiilor se face prin depunerea unei declarații rectificative.

În cazul taxei pe valoarea adăugată, corectarea erorilor din deconturile de taxă se realizează potrivit prevederilor Codului fiscal. Erorile materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se corectează potrivit procedurii aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.604/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată⁷.

Declarația de impunere nu poate fi depusă și nu poate fi corectată după anularea rezervei verificării ulterioare. Prin excepție de la aceste prevederi, declarația de impunere poate fi depusă sau corectată după anularea rezervei verificării ulterioare în următoarele situații:

- în situația în care corecția se datorează îndeplinirii sau neîndeplinirii unei condiții prevăzute de lege care impune corectarea bazei de impozitare și/sau a creanței fiscale aferente;
- în situația în care prin hotărâri judecătorești definitive s-au stabilit în sarcina plătitorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora care generează obligații fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare.

În situațiile de mai sus, contribuabilul/plătitorul trebuie să menționeze în declarația de impunere depusă sau rectificată temeiul legal pentru depunerea ori corectarea bazei de impozitare și/sau a creanței fiscale aferente.

Totodată, în situațiile de mai sus, se redeschide rezerva verificării ulterioare astfel:

- pentru elementele bazei de impozitare ce fac obiectul corecției, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a inspecției fiscale ori a verificării situației fiscale personale;
- pentru toate elementele bazei de impozitare, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

În cazul în care în timpul inspecției fiscale contribuabilul/plătitorul depune sau corectează declarația de impunere aferentă perioadelor și creanțelor fiscale ce fac obiectul inspecției fiscale, aceasta nu va fi luată în considerare de organul fiscal.

Potrivit art. 174 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

Totodată, în conformitate cu alin. (3) al art. 174 din același cod, în situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor de impunere sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

2. Corectarea erorilor din documentele de plată întocmite de debitori

Așa cum se dispune prin art. 164 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, plata obligațiilor fiscale efectuată într-un cont bugetar eronat este valabilă de la momentul efectuării acesteia. La cererea debitorului, organul fiscal competent efectuează îndreptarea erorilor din documentele de plată întocmite de debitor, în suma și din contul debitorului înscrise în documentul de plată, cu condiția debitării contului acestuia și a creditării unui cont bugetar.

Aceste dispoziții se aplică și în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca acestea să fie administrate de ace-

⁶ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015.

⁷ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 15 decembrie 2015.

lași organ fiscal, iar plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate.

Astfel, rezultă că, în condițiile unei diligente normale, debitorul obligației fiscale îndeplinite incorect trebuie să descopere greșeala din documentele de plată și să sesizeze organul fiscal, cerându-i să opereze îndreptarea erorii acesteia, cu consecința ca plata efectuată să fie considerată legală și la termen efectuată.

În cazul plăților efectuate în alt buget, organul fiscal competent dispune unității Trezoreriei Statului transferul sumelor plătite eronat către bugetul căruia obligația fiscală este datorată.

În situația în care plata obligațiilor fiscale s-a efectuat utilizând un cod de identificare fiscală eronat, eroarea din documentul de plată poate fi corectată cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin

la nivelul plății eronate. În acest caz, cererea de îndreptare a erorii se depune de cel care a efectuat plata la organul fiscal competent.

Cererea de îndreptare a erorilor din documentele de plată poate fi depusă în termen de 5 ani, sub sancțiunea decăderii. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a efectuat plata.

Termenul de decădere este intervalul de timp înăuntrul căruia titularul unui drept subiectiv este obligat să își exercite acel drept, sub sancțiunea stingerii dreptului respectiv. Termenul de decădere, care are ca efect pierderea dreptului subiectiv însuși, nu poate fi suspendat sau întrerupt și este incompatibil cu instituția repunerii în termen.

Procedura de îndreptare a erorilor din documentele de plată se aprobă astfel:

- prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal central;
- prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal local.

Juridic

Garanția de bună execuție în achizițiile publice

Așa cum se dispune prin art. 89 din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii⁸, cu modificările și completările ulterioare, garanția de bună execuție a contractului se constituie de către contractant în scopul asigurării autorității contractante de îndeplinirea cantitativă, calitativă și în perioada convenită a contractului.

Autoritatea contractantă are obligația de a stabili în documentația de atribuire modalitatea de constituire a garanției de bună execuție, precum și cuantumul acesteia, care însă nu trebuie să depășească 10% din prețul contractului, fără TVA.

În cazul atribuirii unui contract de furnizare sau de servicii – cu excepția serviciilor de proiectare –, a cărei valoare estimată este mai mică decât valoarea prevăzută la art. 124 din ordonanța de urgență, respectiv este mai mică decât echivalentul în lei al următoarelor praguri: pentru contractul de furnizare: 130.000 euro; pentru contractul de servicii: 130.000 euro; pentru contractul de lucrări: 5.000.000 euro, valoare fără TVA, precum și în cazul unui contract atribuit în urma aplicării procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, autoritatea contractantă are dreptul de a nu

solicita contractantului constituirea garanției de bună execuție.

De regulă, garanția de bună execuție se constituie printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară sau de o societate de asigurări, care devine anexă la contract.

Potrivit prevederilor art. 86 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006, garanția trebuie să fie irevocabilă.

Totodată, instrumentul de garantare trebuie să prevadă dacă plata garanției se va executa:

- a) condiționat, respectiv după constatarea culpei persoanei garantate, în conformitate cu contractul garantat; sau
- b) necondiționat, respectiv la prima cerere a beneficiarului, pe baza declarației acestuia cu privire la culpa persoanei garantate.

Așa cum se dispune prin alin. (4) al art. 86 din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006, autoritatea contractantă nu are dreptul:

- a) de a impune sau de a interzice prezentarea unui instrument de garantare emis de către o anumită societate bancară ori societate de asigurări, nominalizată în mod expres în documentația de atribuire;
- b) de a limita posibilitatea de prezentare a instrumentelor de garantare numai la cele care sunt emise de către societăți bancare sau numai la cele care sunt emise de către societăți de asigurări;

⁸ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006.

Legislația muncii

Perfecționarea profesională a funcționarilor publici

În conformitate cu art. 50 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată¹, modificările și completările ulterioare, funcționarii publici au dreptul și obligația de a-și îmbunătăți în mod continuu abilitățile și pregătirea profesională.

Nu constituie forme de perfecționare profesională și nu pot fi finanțate din bugetul de stat sau din bugetul local studiile universitare sau studiile de doctorat.

Potrivit art. 51 din aceeași lege, autoritățile și instituțiile publice au obligația să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici organizată la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice.

În cadrul procesului de evaluare a performanțelor profesionale ale funcționarilor publici se stabilesc cerințele de formare profesională a funcționarilor publici.

În conformitate cu art. 72 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, autoritățile și instituțiile publice pot încheia anual, în condițiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții funcționarilor publici, care să cuprindă numai măsuri referitoare la perfecționarea profesională.

Autoritățile și instituțiile publice au obligația să comunice anual Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în condițiile legii, planul de perfecționare profesională a funcționarilor publici, precum și fondurile prevăzute în bugetul anual propriu pentru acoperirea cheltuielilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici, organizate la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice.

Pe perioada în care funcționarii publici urmează forme de perfecționare profesională, beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situația în care acestea sunt:

- organizate la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice;
- urmate la inițiativa funcționarului public, cu acordul conducătorului autorității sau instituției publice.

Funcționarii publici care urmează forme de perfecționare profesională, a căror durată este mai mare de 90 de zile într-un an calendaristic, organizate în țară sau în străinătate, finanțate din bugetul de stat sau bugetul local, sunt obligați să se angajeze în scris că vor lucra în administrația publică între 2 și 5 ani de la terminarea programelor, proporțional cu numărul zilelor de perfecționare profesională, dacă pentru programul respectiv nu este prevăzută o altă perioadă.

Sunt obligați să restituie contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, precum și, după caz, drepturile salariale primite pe perioada perfecționării, calculate în condițiile legii proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului, funcționarii publici care au urmat forme de perfecționare profesională, a căror durată este mai mare de 90 de zile într-un an calendaristic, organizate în țară sau în străinătate, finanțate din bugetul de stat sau bugetul local, și ale căror raporturi de serviciu au încetat înainte de împlinirea termenului prevăzut, în următoarele situații:

- prin acordul părților, consemnat în scris;
- prin destituire din funcția publică;
- prin demisie;
- când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, infracțiuni de corupție și de serviciu, infracțiuni care împiedică înfăptuirea justiției, infracțiuni de fals ori a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice;
- când s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii;
- ca urmare a interzicerii exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia ori activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta, ca pedepse complementare, sau ca urmare a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii, ca măsură de siguranță, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția;
- pentru incompetența profesională, în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea performanțelor profesionale individuale.

În cazul în care funcționarul public nu mai deține funcția publică din motive neimputabile acestuia, nu se mai restituie contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, precum și, după caz, drepturile salariale primite pe perioada perfecționării.

În cazul în care persoanele care au urmat o formă de perfecționare, dar nu au absolvit-o din vina lor, sunt obligate să restituie instituției sau autorității publice contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, precum și drepturile salariale primite în perioada perfecționării, calculate în condițiile legii, dacă acestea au fost suportate de autoritatea sau instituția publică.

¹ Republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007.

Contabilitate

Procedura de funcționare a sistemului național de raportare – Partea I

Potrivit art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative¹, cu modificările și completările ulterioare, pentru funcționarea sistemului național de raportare, prin ordin emis de ministrul finanțelor publice, se aprobă procedura de funcționare a sistemului național de raportare care include ansamblul de definiții, reguli, formulare, rapoarte, metodologii, termene, structuri de date și informații, entități publice raportoare și beneficiare, obligațiile de raportare ale entităților publice și alte obligații ale acestora, modalitatea de transmitere sau înregistrare electronică a rapoartelor ori datelor, accesul și interacțiunea cu sistemul, reglementarea utilizării semnăturilor electronice și a modalității de autentificare, arhivarea documentelor electronice la nivelul entităților publice și la nivelul sistemului de raportare, precum și orice alte reguli necesare pentru funcționarea sistemului. Entitățile publice au obligația de a respecta prevederile procedurii de funcționare a sistemului.

Astfel, prin **Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 517/2016²** au fost aprobate proceduri aferente unor module care fac parte din procedura de funcționare a sistemului național de raportare – Forexebug, respectiv:

- Procedura pentru modulul „Semnarea electronică a rapoartelor și accesul entităților publice la funcționalitățile sistemului național de raportare – Forexebug”, prevăzută în anexa nr. 1 la același ordin;
- Procedura privind modulul „Completarea și depunerea bugetului individual al instituțiilor publice”, prevăzută în anexa nr. 2 la același ordin;
- Procedura privind modulul „Înregistrarea angajamentelor legale și angajamentelor bugetare în sistemul de control al angajamentelor”, prevăzută în anexa nr. 3 la același ordin.

Totodată, a fost aprobat și formularul „Cerere privind înrolarea/modificarea accesului/revocarea accesului la funcționalitățile sistemului național de raportare (Forexebug)”, prevăzută în anexa nr. 4 la același ordin.

1.1. Procedura pentru modulul „Semnarea electronică a rapoartelor și accesul entităților publice la funcționalitățile sistemului național de raportare – Forexebug”

Potrivit art. 2 din Procedura pentru modulul „Semnarea electronică a rapoartelor și accesul entităților

publice la funcționalitățile sistemului național de raportare – Forexebug”, transmiterea electronică a rapoartelor și accesul entităților publice la funcționalitățile Sistemului național de raportare – Forexebug se realizează prin accesarea site-ului Ministerului Finanțelor Publice, prin „Punctul Unic de Acces” – Sistemul național de raportare – Forexebug.

Semnarea electronică a rapoartelor și accesul la funcționalitățile sistemului național de raportare – Forexebug al entităților publice se realizează de către persoanele înrolate, respectiv conducătorul entității publice sau persoana căreia i-au fost delegate aceste atribuții, în condițiile legii, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2013 și procedurii de funcționare a sistemului național de raportare – Forexebug, și care are înregistrat în sistem cel puțin un rol.

Rolurile care pot fi deținute de persoanele pentru care se solicită înrolarea de către entitățile publice sunt următoarele:

- a) vizualizarea rapoartelor generate de sistem (rapoarte, notificări, extrase de cont etc.);
- b) acces pentru utilizarea aplicației Control Angajamente Bugetare (CAB); acest rol permite înregistrarea/modificarea electronică a datelor introduse în aplicația CAB, precum și vizualizarea informațiilor din această aplicație;
- c) vizualizarea informațiilor (fără drept de modificare) din aplicația Control Angajamente Bugetare (CAB);
- d) semnarea și transmiterea documentelor în format electronic;
- e) semnarea și transmiterea documentelor în format electronic pentru entitățile publice direct subordonate (denumire entitate publică, cod de identificare fiscală).

Persoanele pentru care se solicită înrolarea pot avea atribuite unul sau mai multe roluri dintre cele de mai sus pentru accesarea funcționalităților sistemului național de raportare – Forexebug. Fiecare persoană va utiliza un singur certificat digital calificat pentru entitatea publică care a solicitat înrolarea acesteia, respectiv un singur certificat digital care respectă prevederile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată³.

În situația în care se solicită înrolarea pentru o persoană de către mai multe entități publice, aceasta